

KOMENTAR: MILOSEVICEVI SUCI ZBUNJENI

Author: [Chris Stephen](#)

Rasprave o ubrzanju sudjenja otvaraju i pitanje pravednosti postupka koji se vodi protiv optuzenog

Usljed donosenja odluke o trodnevnom radnom tjednu, sudski postupak koji se protiv Slobodana Milosevica vodi zbog optuzbi za genocid prijeti da se protegne u nedogled. Suci su se ponovo nasli u nedoumici: kako ubrzati stvari?

Skracenje radnog tjedna uvedeno je kako bi se Milosevicu, zbog pogorsanja zdravstvenog stanja, pruzila jos dva dana odmora. Postoji vise ideja o tome kako nastali problemi mogu biti rijeseni, ali sa svakim od tih rjesenja nastaju i novi problemi.

Tu je, prvo, ideja da se svjedocenja odvijaju putem videa, kako bi se izbjeglo da svjedoci, posto dolete u Hag, shvate da se Milosevic bas tog dana ne osjeca dobro.

Ideja je u principu prihvatljiva, ali joj se mogu uputiti dvije zamjerke: svjedoci ce ionako biti prinudjeni pojaviti se pred sudom tokom unakrsnog ispitivanja; a Milosevic jednostavno moze odbiti da pogleda video-zapise njihovih svjedocenja. Osim toga, ukoliko gledajuci snimke pravi i biljeske, on se zapravo ne odmara, tako da se ne postize nikakva usteđa vremena.

Ideja da se Milosevicu odredi tim branilaca je jos problematicnija. Tim bi potezom bila dovedena u pitanje i ona neznatna mjera u kojoj optuzenik suradjuje sa sudom.

Sudovi sirom svijeta - ukoliko okrivljeni odbija suradjevati – tako sto, na primjer, ne zeli napustiti svoju celiju – pribegavaju razlicitim vidovima pritiska. Tako suci mogu izdati nalog optuzenom da se pojavi u sudnici, prinuditi ga da uzme branioca, ili mu suditi u odsustvu.

S druge strane, okrivljeni imaju pravo sami se braniti, i tesko da ih se moze okriviti za eventualno pogorsanje njihovog zdravstvenog stanja.

Ali, sto ukoliko se oni neprekidno razboljevaju? I sto ukoliko ne pristanu imenovati advokata koji bi ih mogao braniti i bez njihove podrške? Treba li da ti postupci budu shvaceni kao opstrukcija? Ili je jednostavno rijec o necem sto treba prihvatiti kao zivotnu cinjenicu?

Napokon, suci mogu odluciti pustiti stvari da teku onako kako teku, nezavisno od duzine trajanja sudjenja, a sve uz obrazlozenje da je pravednost sudskog postupka mnogo znacajnije od brzine kojom se on odvija.

Naravno, nitko ne zna sta bi bilo najbolje. Nije prvi put da ovo sudjenje-svih-sudjenja dospijeva na nepoznatu teritoriju.

Sudci uostalom mozda zasluuju i odredjeno suoecanje, buduci da ce o njihovoj odluci raspravljati generacije buducih povjesnicara. Samo sto, za razliku od povjesnicara, suci nemaju nikakve koristi od naknadnih uvida.

Chris Stephen je voditelj projekta IWPR-a u Hagu.

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/komentar-milosevicevi-suci-zbunjeni>